

Generisk sensorveiledning TYSK2100 Semantikk og oversettelse

Eksamen er en mappe som består av to oppgaver på rundt 5 sider hver i ett dokument. Studentene har levert utkast til den første oppgaven midt i semesteret og til den andre mot slutten av semesteret, og fått tilbakemelding på begge utkastene.

Begge oppgavene inneholder svar på spesifikke spørsmål knyttet til konkrete tekster. I den første er referat markert med konjunktiv i tysk og alternative markeringsmåter i norsk et tyngdepunkt. Spørsmålsstillingene kan gå ut på å strukturere tekster med henblikk på perspektiv, å oversette avsnitt fra tysk til norsk og se til at perspektivet forblir entydig, og kommentere de grepene dette motiverer, eller å vurdere gitte oversettelser til norsk med tanke på ressurser til å markere referat. I den andre oppgaven er det tyske nomenfraser og adjektivfraser og de verbale uttrykksmåtene de ofte svarer til i norsk, som står sentralt. Spørsmålsstillingene kan gå ut på å strukturere komplekse nomenfraser og bestemme spesielle slags attributter, som genitiv- eller preposisjonalattributter eller komplekse adjektivfraser. De kan også dreie seg om oversettelser fra tysk til norsk som studentene skal lage selv og begrunne eller som de skal beskrive og vurdere, ut fra kunnskap om ulike tendenser i norsk og tysk for hvordan innhold uttrykkes nominalt, verbalt og sentensielt.

Dersom studenten

- gjennom sine oversettelser viser god forståelse for hvordan informasjon kan refereres i tysk i kontrast til norsk og for hvordan et figuralt perspektiv kan varetas med og uten konjunktiv,
- gjennom sine begrunnelser og vurderinger får denne forståelsen klart fram,
- strukturere tekster og komplekse ikkeverbale fraser korrekt der det er aktuelt,
- gjennom sine oversettelser viser god forståelse for hvordan informasjon kan formidles med nominale eller verbale strukturer og hvordan tysk skiller seg fra norsk i dette, og
- gjennom sine begrunnelser og vurderinger får denne forståelsen klart fram, skal karakteren være A.

Minstekravene for karakteren E eller bedre er at studenten i begge oppgavene

- gir oversettelser som gjennom ett eller annet grep viser at poenget med spørsmålsstillingen er forstått, og forklaringer som bekrefter det, at hen
- stort sett har funnet de tekstdelene, nomenfrasene eller attributtene som spørsmålsstillingene måtte gjelde, og at hen
- knytter de beskrivelsene og vurderingene hen gir av oversettelser, til forskjeller mellom tysk og norsk som er sentrale i emnet.

Hvis mappen fyller krav som kan sies å ligge i et område rundt midten mellom kravene for A og kravene for E, skal den ha karakteren C. Fyller den strengere krav, men ikke kravene for A, skal karakteren være B, men fyller den krav som er svakere, men sterkere enn dem for E, skal karakteren være D.

Hele dokumentet – så nær som oversettelsene til norsk – skal skrives på tysk, og spørsmålet om språket er noenlunde feilfritt og presist, skal spille en justerende rolle i vurderingen.